

Moje soukromí

Soukromí pro každého znamená něco jiného. Pro mě soukromí znamená moje osobní údaje a nikomu nic do toho není. Každý by si měl předem rozmyslet co chce prozradit a co si chce uschovat jako své soukromí.

Pro mě je soukromí důležité to co chci o sobě prozradit to řeknu, ale co si chci nechat jen pro sebe tak to přeci nebudu říkat. Každý člověk, ale i já by si měl rozmyslet než o sobě něco řekne jestli ten dotyčný si to nechá jen pro sebe nebo to řekne dál. Myslím si, že soukromí je důležité, ale je to jen pouze můj názor a někdo jiný ho má právě naopak.

Soukromí je důležité. Já osobně si soukromí vážím. Některé věci, které nechci aby vědělo moje okolí je dobré si ponechat jen pro sebe. Někteří lidé co se jim řekne v domnění, že Vám chtějí pomoci a za vašimi zády vás pak pomluví a řeknou to co není pravda. Tomu já říkám „hyenismus“. Člověku kterému jste věřil pak Vás ve chvíli dokáže zradit a ke všemu si k tomu ještě něco přibarví. Pro mě je to nepochopitelné.

Obávám se toho, že někdy něco někomu prozradím a on to pak proti mně použije. Vím je to moje blbost, že jsem to o sobě řekla, ale když někomu věříte tak si vždy o něm myslíte to nejlepší a že nic neprozradí. Soukromé údaje by měli zůstat zabezpečeny a nikomu by se neměli prozrazovat. Lidé kteří se zabývají v oboru zdravotnictví a u policie by měli být neústupní, neměli by se nechat upovídat. Ale chápu to, jsou to také jen lidé. A každý člověk není stoprocentní.

O sobě si myslím že soukromí lidí respektuji. Když mi někdo něco řekne tak si to nechám jen pro sebe. A když mi něco neřekne tak se hned neurazím a přeci kuli tomu nebudu naštvaná. Svoje soukromí si v určitých oblastech chráním. Lidem, které tak dobře neznám tak si je k tělu nepouštím a o sobě jim nic moc neříkám. Alespoň nic osobního a soukromého.

Každý člověk kterému něco řeknete by si měl uvědomit, že vám věří a že potřebuje vaši pomoc. A né, že hned poletí a za tepla jim to všechno vyslepičí. Člověk by si spíše měl vážit toho, že ten dotyčný si ho váží a má o něm dobré mínění. Lidé by se měli zaměřit nejprve na sebe a poté ukazovat na druhé.

Lidé by se měli začít k sobě chovat slušně, měli by být upřímní a navzájem si nelhat a dokázat se tolerovat. Měli by pochopit, že každý je jiný a jinak se bude chovat. Pochopit, že zaměstnání je zaměstnání a že musejí respektovat pravidla druhých. Jenže to nezávisí pouze na jednom člověku, ale na všech. Jeden člověk nedokáže změnit všechny a za jeden den. Každý musí na sobě pracovat aby se stal pro ty druhé přítelem a aby mu ostatní mohli důvěřovat